

Nr 280.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa; given Stockholms slott den 28 april 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 28 april 1939.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och chefen för handelsdepartementet fråga om vissa ändringar i gällande tulltaxa samt anför därvid följande:

Vissa kemiska preparat för tillverkning av apoteksvaror. I två vid 1938 års riksdag väckta motioner, nr 156 i första och nr 268 i andra kammaren, hemställdes, att sådan ändring måtte vidtagas i gällande tullförfattningar, att *dels* tillverkare av läkemedel berättigades att till riket införa för läkemedeltillverkning avsedda varor, oberoende av under vilken tulltaxerubrik de

hörde, utan erläggande av tullavgift, dels ock övriga importörer av för läkemedelstillverkning avsedda råvaror berättigades till restitution av erlagda tullavgifter, i den mån vederbörande kunde styrka, att den importerade varan försålt till läkemedelstillverkare i och för dennes tillverkningsrörelse. Såsom motivering för en dylik ändring anfördes i motionerna huvudsakligen följande:

Enligt gällande bestämmelser finge läkemedel införas till riket utan tullavgift. Den svenska läkemedelsindustrien vore emellertid för sin tillverkning i betydande utsträckning beroende av råvaror, som måste importeras, och dessa råvaror droge till övervägande del tull enligt olika tariffer. Det vore uppenbarligen i hög grad otillfredsställande, att den svenska industrien på detta sätt missgynnades i förhållande till de utländska konkurrenterna. Att befria de svenska läkemedelsproducenterna från berörda tullavgifter skulle även utgöra ett beaktansvärt led i strävandena att sänka läkemedelspriserna. Vidare hade de svenska industrierna enligt uppgift i vissa fall dragit sig för att upptaga nya produktioner på grund av svårigheten att hålla konkurrenskraftiga priser. Nämda olägenheter skulle kunna undvikas på det sätt, att de svenska läkemedelsfabrikanterna berättigades att importera de råvaror, som vore avsedda för läkemedelstillverkning, utan erläggande av tull. Förutsättningen för tullfriheten borde lämpligen vara, att vederbörande importör beträffande varje varuparti till tullmyndigheten avlämnade en på heder och samvete avgiven förklaring av innehåll, att varupartiet komme att av importören förädlas genom tillverkning av läkemedel. För att grossister inom läkemedels- och kemikaliebranscherna icke skulle bli missgynnade, tarvades en kompletterande bestämmelse därom, att dessa skulle vara berättigade till restitution av erlagda tullavgifter i den mån vederbörande kunde styrka, att varorna försålt till svensk läkemedelsfabrikant och denne beträffande varupartiet till importören avgivit på heder och samvete lämnad förklaring, att partiet av fabrikanterna inköpts i och för läkemedelstillverkning.

Av motiveringen synes framgå, att motionärerna önskade vinna sådan ändring i tullförfattningarna, att alla för tillverkning av *apoteksvaror* avsedda produkter finge införas till riket utan tull.

På hemställan av bevillningsutskottet avgåvos utlåtanden över motionerna dels av medicinalstyrelsen, dels ock av kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt. Till dessa utlåtanden voro fogade yttranden av apotekarsocietetens direktion och Sveriges kemiska industrikontor.

Medicinalstyrelsen anförde i sitt utlåtande bland annat följande:

Från läkemedelsfabrikanternas sida hade framhållits, att jämlikt gällande bestämmelser tullavgift måste erläggas vid införsel av, bland annat, tvennegrupper av varor, som användes vid den inhemska läkemedelstillverkningen. Till den första varugruppen hörde sådana tidigare i handeln icke förekommande varor, vilka på grund av sin huvudsakliga användning såsom läkemedel skulle utgöra apoteksvaror och således vara tullfria men vilka såsom nytillkomna ännu icke upptagits i den till apoteksvarustadgan fogade bilaga I. Enär denna bilaga i allmänhet endast vart tredje år underkastades revision, kunde fabrikant få erlægga införseltull för här avsedd vara under en tid intill tre år, trots att varan vore att anse som apoteksvara. En rättelse av detta förhållande skulle kunna vinnas, därest bestämmelserna om revision av apoteksvarustadgans bilagor underginge vederbörlig

ändring. Medicinalstyrelsen vore dock av den uppfattningen, att varugruppen i fråga i här angivna avseende icke vore av den betydelse, att åtgärder i berörda syfte borde vidtagas, innan en framtida allmän revision av apoteksvarustadgan kunde komma till stånd.

Vad den andra varugruppen beträffade, omfattade densamma produkter, som utgjorde halvfabrikat eller råvaror, till exempel thionylklorid, ortooxikinolin m. fl., vilka användes vid framställning av vissa sömnmedel, anti-pyretika m. fl. Den tullavgift, som påfördes dessa varor, vilka infördes i betydande kvantiteter, torde kunna utgöra ett verkligt hinder för de inhemska läkemedelsfabrikanterna i konkurrensen med de utländska tillverkarna. Inom vårt land torde nämnda varor icke komma till annan användning än som material för läkemedelsframställning. Denna torde beträffande flertalet av omförmälda läkemedel icke kunna ske annat än fabriksmässigt och förutsatte särskilda anordningar, varför som importörer av varor, tillhörande nämnda grupp, endast torde ifrågakomma de fabriker, som förarbetade desamma. Oaktat varugruppen enligt vad medicinalstyrelsen inhämtat endast omfattade ett mindre antal varor, vilka infördes av ett fåtal fabrikanter, funne styrelsen, med hänsyn till att de vid införseln av varorna erlagda tullavgifterna representerade ett avsevärt belopp, att fog föreläge för kravet på tullfrihet för de till gruppen hörande varorna.

I yttrandet från Sveriges kemiska industrikontor framhölls, bland annat, att det tvivelsutan funnes stöd för den i motionerna uttalade uppfattningen, att den svenska industrien på ifrågavarande område i tullhänseende missgynnades i förhållande till de utländska konkurrenterna. Missförhållandena hade på senare tiden blivit föremål för större uppmärksamhet än tidigare i och med att starkare vikt lagts vid önskvärdheten av att landet i händelse av krig eller avspärrning hade tillgång till en mera utvecklade och mångsidig läkemedelsindustri än vad för närvarande vore fallet. En utveckling av industrien i denna riktning skulle bäst underlättas genom införandet av tull å vissa apoteksvaror, i vilket fall nu föreliggande fråga kanske delvis skulle komma i ett annat läge. Så länge tullfrihet bestode för samtliga apoteksvaror, syntes emellertid de inhemska tillverkarna med fog kunna kräva att i huvudsak bliva befriade från tull å viktigare råvaror och halvfabrikat, i den mån en sådan anordning med hänsyn till andra omständigheter kunde befinnas lämplig. Såvitt industrikontoret kunnat finna, vore praktiskt taget samtliga råvaror och halvfabrikat, vilka skulle kunna ifrågakomma, hänförliga till tulltaxenr 223 (statistiskt nr 540), upptagande, bland annat, kemiska preparat, ej särskilt nämnda, med tull av 15 procent av värdet. Industrikontoret ansåge därför, att syftet med motionerna skulle kunna vinnas på det sätt, att den under nr 223 i tulltaxan införda anmärkningen angående tullfrihet för vissa till sagda nummer hänförliga produkter utökades till att omfatta alla i taxan ej särskilt nämnda kemiska preparat, avsedda uteslutande för tillverkning av apoteksvaror.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen anförde i sitt gemensamma utlåtande, att i anslutning till det yttrande, som industrikontoret avgivit, den frågan uppkommit, huruvida en ur olika synpunkter tillfredsställande lösning skulle kunna uppnås på sådant sätt, att tullfrihet medgäves för ett an-

tal särskilt uppräknade artiklar, allt dock under förutsättning att förbrukaren avlämnade intyg därom, att de vore avsedda att användas uteslutande för tillverkning av apoteksvaror. Frågan hade dryftats av representanter för den svenska industrien på området, vilka även uppgjort en preliminär förteckning över råvaror, som enligt uppgift endast eller till övervägande del importerades för nämnda ändamål och som icke syntes vara föremål för tillverkning inom landet. Ämbetsverken ville för sin del icke direkt motsätta sig en dylik lösning men vore icke beredda att tillstyrka tullfrihet under angivna förutsättning för det femtiotal produkter av sinsemellan rätt olikartad beskaffenhet, som upptagits i den preliminära förteckningen.

I slutet av sitt utlåtande förklarade kommerskollegium och generaltullstyrelsen, att ämbetsverken i likhet med motionärerna funne gällande bestämmelser på området vara otillfredsställande. Ämbetsverken ansågo emellertid, att, i den mån en utvidgning av tullfriheten för råvaror och halvfabrikat befundes önskvärd, ändring borde vidtagas i vanlig ordning och att sålunda vissa artiklar borde utbrytas ur de nummer i tulltaxan, till vilka de hänfördes, och upptagas särskilt för sig i sitt rätta sammanhang. I överensstämmelse härmed avstyrkte ämbetsverken bifall till motionerna.

I sitt yttrande över nämnda motioner uttalade bevillningsutskottet bland annat följande:

Det förhållandet, att för tillverkning av apoteksvaror avsedda råämnen och halvfabrikat i många fall äro tullpliktiga, medan tullfrihet åtnjutes för de färdigberedda apoteksvarorna, kan uppenbarligen icke anses tillfredsställande. I föreliggande motioner har därför framlagts förslag, enligt vilket tillverkare av apoteksvaror skulle vara berättigade att tullfritt införa dylika råämnen och halvfabrikat under villkor, att intyg företeddes att de uteslutande vore avsedda för apoteksvarutillverkning. Tullfrihet på grundval av dylika s. k. förbrukarintyg är jämlikt i tulltaxan intagna bestämmelser redan genomförd beträffande vissa råämnen och halvfabrikat. De jämförelsevis fåtaliga varuslag, som omfattas av dessa tullfrihetsmedgivanden, karakteriseras i regel av att de äro lätt igenkännliga och hava tämligen avgränsade användningsområden, varför det merendels icke möter några större svårigheter att utöva den erforderliga kontrollen över att varorna nyttjas uteslutande för det i intyget uppgivna syftet. Helt annorlunda torde kontrollmöjligheten komma att ställa sig, därest tullfrihet skulle med stöd av förbrukarintyg medgivas för den mångfald av tullpliktiga artiklar, som användas för framställning av apoteksvaror. Härvid rör det sig om råämnen och halvfabrikat, som ofta hava användning för ett flertal andra ändamål än för apoteksvarutillverkning och som i många fall endast med stor svårighet kunna skiljas från andra, till utseende och sammansättning likartade varor. Beträffande dylika slag av råämnen och halvfabrikat skulle, såsom framhållits av såväl kommerskollegium och generaltullstyrelsen som apotekarsocietetens direktion, svårigheter uppstå för upprätthållandet av den kontroll över varornas användning, som nödvändiggöres av ett på intygسفörfarande grundat, allmänt tullfrihetsmedgivande. Ett dylikt medgivande är ägnat att väcka betänkligheter även ur den synpunkten, att detsamma skulle komma att omfatta åtskilliga varuslag, som äro föremål för tillverkning inom landet och som på denna grund ansetts böra beläggas med viss skyddstull. På grund av nu anförda omständigheter finner utskottet sig icke kunna tillstyrka införandet av en anordning, enligt vilken alla varor, som i avgivet intyg förklaras

vara avsedda för apoteksvarutillverkning, skulle utlämnas tullfritt. Denna fråga synes i stället böra lösas på det sätt, att tullfrihet efter erforderlig utredning medgives för vissa bestämda råvaror och halvfabrikat, som äro av större betydelse för apoteksvarutillverkningen, under förutsättning att andra berättigade näringsintressen icke därigenom skadas. Tullfriheten bör därvid icke bindas vid en bestämd användning av den vara, varom fråga är. Då enligt vad utskottet inhämtat läkemedelsfabrikanterna igångsatt en förberedande utredning i detta syfte och framställning torde komma att till Kungl. Maj:t ingivas med hemställan om proposition i ämnet till nästa års riksdag, finner utskottet i frågans nuvarande läge icke anledning föreslå riksdagen att med föranledande av motionerna vidtaga någon åtgärd.

I enlighet med utskottets hemställan föranledde motionerna icke någon riksdagens åtgärd.

Såsom framgår av vad nu anförts rådde vid den tidigare behandlingen av frågan om medgivande av tullfrihet för produkter, avsedda att användas för tillverkning av apoteksvaror, full enighet om att åtgärder borde vidtagas i syfte att uppnå en mera tillfredsställande ordning med avseende å tullbeskattningen av dylika produkter, och riksdagens bevillningsutskott synes närmast hava tänkt sig, att förslag till sådana åtgärder skulle komma att föreläggas 1939 års riksdag. Sedan jag med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 17 juni 1938 tillkallat två sakkunniga för att inom finansdepartementet biträda med en överarbetning av tulltaxeförordningen och den därvid fogade tulltaxan m. m., hava dessa sakkunniga, vilka antagit benämningen *1938 års tulltaxerevision*, den 17 december 1938 såsom ett första resultat av sitt arbete överlämnat »Betänkande I med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxeförordning och därvid fogade tulltaxa m. m.», däri bland annat föreliggande fråga gjorts till föremål för behandling. Efter övervägande av olika möjligheter till frågans lösning hava de sakkunniga stannat vid att föreslå den anordningen, att ett antal råvaror och halvfabrikat, vilka användas för fabriksmässig tillverkning av apoteksvaror och för närvarande äro underkastade en tull av 15 procent av värdet, upptagas i en särskild rubrik med tullfrihet. Såsom skäl härför anföra de sakkunniga bland annat följande:

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen hava föreslagit, att vissa artiklar utbrytas ur de nummer i tulltaxan, under vilka de nu falla, och upptagas särskilt för sig i sitt rätta sammanhang, med tullfrihet. Bevillningsutskottet synes hava hyst en liknande uppfattning, då utskottet i sitt betänkande anbefallt en lösning av frågan på det sätt, att tullfrihet efter erforderlig utredning medgives för vissa bestämda råvaror och halvfabrikat, som äro av större betydelse för apoteksvarutillverkningen, under förutsättning att andra berättigade näringsintressen icke därigenom skadas.

De inhemska läkemedelsfabrikanterna hava till revisionen överlämnat en förteckning över vissa tullbelagda kemiska produkter, som enligt uppgift icke äro föremål för tillverkning inom landet men som i stor utsträckning komma till användning vid framställning av apoteksvaror. Denna förteckning har underkastats granskning av sakkunniga ur olika synpunkter, varvid åtskilliga artiklar ansetts böra uteslutas. Efter denna prövning återstå emellertid fyrtioen produkter, vilka samtliga nu falla under tulltaxenr 223 och sålunda

draga en tull av 15 procent av värdet. Av den verkställda utredningen har framgått att tullfrihet skulle kunna medgivas för dessa produkter, utan att några berättigade svenska intressen komme att ofördelaktigt beröras därav. Ett sådant medgivande skulle i stället vara ägnat att bereda de inhemska tillverkarna en mera gynnsam ställning i konkurrensen med de utländska fabrikanterna och även kunna bidra till ett förbilligande av vissa apoteksvaror. Vi vilja därför föreslå, att sådan ändring vidtages i tulltaxan, att de i nämnda förteckning upptagna artiklarna bleve fria från tuli. Man kan härvid tänka sig, att varorna i fråga upptagas i en såsom bilaga till viss rubrik fogad förteckning. Förslaget till internationell tullnomenklatur erbjuder exempel på en sådan anordning. Vi hava emellertid icke funnit tillräckliga skäl föreligga att nu införa en sådan nyhet i svenska tulltaxan utan upptagit varorna i en särskild rubrik med tullfrihet. Då ifrågavarande produkter huvudsakligen komma till användning för tillverkning av apoteksvaror, har den nya rubriken förslagsvis infogats i taxan närmast före rubriken för apoteksvaror och givits nr 222: 1. I samband härmed har tulltaxenr 222 ändrats till 222: 2.

Med avseende å nämnda förslag hava *kommerskollegium* och *generaltullstyrelsen*, vilka efter remiss gemensamt avgivit utlåtande över de sakkunnigas betänkande, anfört följande:

De sakkunniga föreslå tullfrihet för ett stort antal råvaror för fabriksmässig tillverkning av apoteksvaror. Av utredningen framgår, att allmän enighet rått om önskvärdheten av åtgärder i syfte att undanröja den inhemska läkemedelstillverkningens i tullhänseende ogynnsamma ställning gentemot den utländska konkurrensen, dock under förutsättning att andra berättigade näringsintressen icke därigenom skadades. De sakkunnigas förslag att införa tullfrihet för ett antal uppräknade produkter, som endast eller i huvudsakligaste mån användas för tillverkning av apoteksvaror och som icke torde vara föremål för tillverkning inom landet, synes vara den lämpligaste lösningen av denna fråga. Givetvis kan omfattningen av den sålunda föreslagna nya rubriken diskuteras, och från olika håll har även påyrkats såväl en avsevärd utökning av densamma som ock en begränsning genom uteslutande av vissa varor. Då de sakkunnigas förslag utgör resultatet av en noggrann prövning av frågan ur olika synpunkter, torde emellertid ingen anledning föreligga att vidtaga någon revidering av detsamma, innan erfarenhet vunnits rörande verkningarna av en tulltaxeändring i enlighet med förslaget.

Dock anse sig ämbetsverken, med anledning av ett uttalande av Sveriges kemiska industrikontor, böra föreslå, att *kinolin* redan nu upptages under tulltaxenr 222: 1, som i så fall skulle erhålla förslagsvis följande lydelse:

222: 1 Acetfenolisatin, — — — kapronsyra, kinolin, klordinitrobensol, — — — sulfosalicylsyra fria

Ämbetsverken utgå ifrån, att, för den händelse tillverkning inom landet av hithörande varor framdeles skulle komma till stånd, uppmärksamhet ägnas åt frågan, huruvida en modifiering av denna tullposition kan befinnas lämplig. I varje fall torde en — visserligen rent formell — revision vara erforderlig, därest någon av nu ifrågavarande produkter genom ändring av apoteksvarustadgan skulle komma att hänföras till apoteksvaror.

Medicinalstyrelsen har i ärendet anfört bland annat följande:

Styrelsen har i skrivelse den 19 mars 1938 till riksdagens bevillningsutskott tillstyrkt, att åtgärder vidtoges för att halvfabrikat eller råvaror, vilka an-

vändes vid framställning av vissa sömnmedel, antipyretika m. m. finge införas hit till riket utan tullavgift, under förutsättning att användningen för tillverkning av läkemedel styrktes. Tillika hade styrelsen föreslagit, att varorna på grund av sin karaktär uppfördes under särskild tulltaxerubrik, förslagsvis betecknad »Kemiska produkter, avsedda enbart för framställning av läkemedel». Tulltaxerevisionens här föreliggande förslag synes styrelsen i huvudsak innebära en lösning av frågan på sätt styrelsen tidigare förordat. Styrelsen förutsätter emellertid, att berättigad hänsyn toges till pågående revision av apoteksvarustadgans bilagor sålunda, att varor, som upptagas i bilaga I vid nämnda stadga, utgå ur här avsedda tulltaxeförteckning.

Det måste betraktas såsom en oformlighet, att åtskilliga för tillverkning av apoteksvaror avsedda kemiska preparat äro belagda med en tull av 15 procent av värdet, medan de färdiga apoteksvarorna åtnjuta tullfrihet. En ändring av detta förhållande torde böra komma till stånd på det sätt, att sådana för nämnda ändamål avsedda preparat, som icke äro föremål för tillverkning inom landet och som i mera betydande utsträckning komma till användning för inhemsk apoteksvarufabrikation, särskilt upptagas i tulltaxan med tullfrihet. Förslag till en lösning av frågan efter dessa riktlinjer har även framlagts av de sakkunniga. Enligt detta förslag skulle i tulltaxan införas en helt ny rubrik, omfattande ett fyrtiotal kemiska råvaror och halvfabrikat för apoteksvarutillverkning, vilka samtliga skulle komma i åtnjutande av tullfrihet.

Nämnda förslag föranleder icke annan erinran från min sida än att jämväl artikeln kinolin bör i enlighet med kommerskollegii och generaltullstyrelsens hemställan upptagas bland de i rubriken uppräknade varuslagen. Därest något eller några av de i rubriken angivna preparaten skulle vid en blivande revision av bilaga I till apoteksvarustadgan komma att intagas i nämnda bilaga, varigenom de i stället skulle med bibehållen tullfrihet bliva hänförliga till tulltaxerubriken för apoteksvaror, enkla eller sammansatta (nr 222:2), bör nu ifrågavarande nya tulltaxerubrik självfallet underkastas därav föranledd modifiering.

Varor av kortfibrigt konstsilke. Tullbeskattningen av vävnader och andra spånadsvaror, innehållande kortfibrigt konstsilke, reglerades tidigare av följande, i anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XI intagna bestämmelser:

Vid tulltaxering av till denna avdelning hänförliga varor, tillverkade helt eller delvis av till nr 400 hänförligt garn, skall sådant garn likställas med garn av ull; dock skall detta icke gälla till nr 464, 475, 476 och 541 hänförliga varor eller vävnader och band med delvis plyschartad yta eller därav tillverkade kläder och andra sömnadsarbeten, ej heller sniljer.

Enligt dessa bestämmelser skulle från den allmänna regeln, att kortfibrigt konstsilke i tullbeskattningsavseende jämställas med ull, göras undantag för plyschvävnader och andra, likartade artiklar, vilka sålunda blevo belagda med tull såsom motsvarande artiklar av långfibrigt konstsilke. Nämnda un-

dantag var föranlett av svårigheten att avgöra, huruvida i flortrådarna ingående konstsilke vore kortfibrigt eller långfibrigt. Man fann emellertid, att bestämmelserna voro mindre tillfredsställande i vissa avseenden. Även en obetydlig inblandning av kortfibrigt konstsilke i en plyschartad yllematta medförde sålunda, att tullen för silkesmattor, 2,000 kronor för 100 kilogram, blev tillämplig i stället för den tull av 100 kronor för 100 kilogram, som fastställts för icke knutna, avpassade plyschmattor av ull. Den höga tull, som alltså kom i tillämpning, utgjorde ett stort hinder för importen. Det visade sig också, att till riket inkomna varor av här ifrågavarande beskaffenhet ofta icke kunde mottagas utan måste återutföras, vilket i många fall förorsakade de svenska köparna svåra förluster.

På grund av de orimliga konsekvenser, som de dåvarande bestämmelserna på området sålunda kunde medföra, föreslog generaltullstyrelsen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 12 mars 1938, att bestämmelserna skulle erhålla följande ändrade lydelse:

Vid tulltaxering av till denna avdelning hänförliga varor, tillverkade helt eller delvis av till nr 400 hänförligt garn, skall sådant garn likställas med garn av ull; dock skall detta icke gälla mattor, andra vävnader eller band, helt eller delvis plyschartade och skurna, eller av dylika vävnader eller band tillverkade kläder och andra sömnadsarbeten, ej heller sniljer, allt för så vitt i floret ingå konstsilkefibrer annorledes än såsom inblandning i annat spånadsmaterial.

Förslaget framlades i proposition till 1938 års riksdag och blev även av riksdagen bifallet. Vid tulltaxeringen av plyschartade och skurna mattor m. m., innehållande garn, i vilket konstsilkefibrer ingå endast såsom inblandning i annat spånadsmaterial, skall sålunda dylikt garn numera likställas med garn av ull, även om detsamma förekommer i floret.

Genom den på generaltullstyrelsens förslag vidtagna ändringen hava de mest framträdande olägenheterna beträffande tullbeskattningen av här ifrågavarande artiklar tvivelsutan blivit avhjälpta. Emellertid återstå alltjämt vissa oformligheter i berörda avseende. Till import hava förekommit plyschartade och skurna mattor, i vilka den övervägande delen av floret visserligen utgjorts av garn av ull eller vegetabiliska spånadsämnen med ringa inblandning av konstsilkefibrer men i vilka mindre delar av florytan bestått av trådar, som vid undersökning visat sig innehålla huvudsakligen fibrer av sistnämnda slag. Självfallet finnes sakligt sett icke någon anledning att belägga dessa varor med den för silkesmattor fastställda tullen. Då emellertid det kortfibriga konstsilket icke kunnat anses ingå endast såsom inblandning i annat spånadsmaterial, har man med tillämpning av gällande bestämmelser funnit sig nödsakad att tulltaxera varorna som silkesmattor.

I syfte att definitivt undanröja de olägenheter av skilda slag, som visat sig vara förbundna med det i senare delen av anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XI förekommande undantaget från den i anmärkningens förra del fastställda regeln, att kortfibrigt konstsilke skall jämsställas med ull, hava

förut omförmälda sakkunniga föreslagit, att undantaget i fråga måtte utslutas. Till stöd för detta förslag hava de sakkunniga anfört följande:

Enligt vad som framgår av motiveringen till det av generaltullstyrelsen framlagda ändringsförslaget hade det icke till syfte att åvägabringa en slutgiltig lösning av frågan angående tulltaxeringen av plyschartade artiklar, innehållande kortfibrigt konstsilke. Styrelsen framhöll sålunda, att förslaget avsåge endast en partiell ändring av ifrågakarande bestämmelser och att denna ändring icke syntes kunna föregripa den allmänna översyn, som enligt styrelsens mening under alla förhållanden vore erforderlig. De ytterligare erfarenheter, som vunnits efter ändringen av bestämmelserna, ådagalägga även nödvändigheten av att dessa underkastas en mera genomgripande revision.

Anledningen till att i plyschvävnader ingående kortfibrigt konstsilke icke ansetts böra under alla förhållanden jämsställas med ull har, såsom förut nämnts, varit svårigheten att avgöra, huruvida floret bildats av långfibrigt eller kortfibrigt konstsilke. Emellertid må nämnas, att då i vissa utländska tulltaxor skillnad i tullbeskattningsavseende göres mellan de båda slagen av konstsilke, denna skillnad iakttages även beträffande plyschvävnaderna. Detta är jämväl fallet i det upprättade förslaget till internationell tullnomenklatur. Såvitt vi kunnat finna, föreligger ej heller något avgörande hinder att i den svenska tulltaxan genomföra en dylik ordning. Vid framläggandet av sitt förslag till ändring av anmärkning 2 under avdelning XI utgick generaltullstyrelsen från den förutsättningen, att konstsilke, som ingår i floret allenast såsom inblandning i annat fibermaterial, med hänsyn till det sätt, på vilket silket förekommer, alltid vore kortfibrigt. Att nämnda förutsättning är riktig har bekräftats genom uttalanden från textiltekniskt håll, och man har vidare uppgivit, att allt konstsilke, som förekommer i blandning med annat fibermaterial, oavsett mängden, kan antagas vara kortfibrigt. Vid sådant förhållande skulle svårigheten att särskilja långfibrigt och kortfibrigt konstsilke i själva verket inskränka sig till de fall, då silket förekommer i floret såsom självständiga trådar. I dylika fall torde dock, åtminstone då det gäller lättare vävnader, silket i allmänhet vara långfibrigt. Vid ändring av gällande bestämmelser i förut angiven riktning finge man därför räkna med att konstsilke, ingående i flor hos spånadsvaror som självständiga trådar, i tulltekniskt avseende komme att betraktas såsom långfibrigt, till dess ytterligare erfarenhet vunnits angående beskaffenheten av här ifrågakarande artiklar. Efter viss övergångstid torde det bliva möjligt att genom av generaltullstyrelsen utfärdade anvisningar, eventuellt belysta med typprov, närmare reglera tulltaxeringen.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen hava icke haft något att erinra mot ifrågakarande förslag.

Det är uppenbart, att den av 1938 års riksdag beslutade ändringen av bestämmelserna i anmärkning 2 till tulltaxans avdelning XI så till vida icke medfört åsyftat resultat, att vissa slag av vävnader, innehållande kortfibrigt konstsilke, allttjämt drabbas av en tull, som från början icke kan hava varit avsedd och som många gånger flerfaldigt överstiger varornas värde. Vid ett genomförande av det förslag till ytterligare ändring av nämnda bestämmelser, som av de sakkunniga framlagts, skulle, så vitt av mig kan bedö-

*Departements-
chefen.*

mas, berörda oformlighet definitivt undanröjas. Jag anser mig därför böra tillstyrka förslaget antagande.

Dag för ikraftträdandet av de av mig nu förordade bestämmelserna torde böra bestämmas av Kungl. Maj:t.

Under återopande av vad i det föregående anförts och då proposition i ärendet jämlikt § 54 riksdagsordningen torde kunna avlåtas utan hinder av att den för propositioners avlämnande till riksdagen i allmänhet stadgade tid gått till ända, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels antaga följande förslag till ändringar i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

		Tull för 100 kg kronor
222: 1	Acetfenolisatin, bärnstenssyra, dietylamin, dietyl- aminoetanol, dietylin, dietylsulfat, difenolisatin, dihydrocholsyra, diklorhydrin, dimetylamin, di- metylanilin, dimetylsulfat, ergosterin, etylendia- min, etylenklorhydrin, fenylylhydrazin, glutamin- syrehydroklorid, histidin, kalciumlaktat, kalcium- rodanid, kapronsyra, kinolin, klordinitrobensol, lactoflavin, litiumcitrat, mandelsyra, metakreso- tinsyra, metylacetamid, monometylamin, natri- umamid, natriumanhydrometylendifosfat, natri- umglutaminat, natriumortojodhippurat, natri- umsalicylat, ortooxikinolin, parametoxibensalde- hyd, paraoxibensoesyremetylester, paraoxiben- soesyreetylester, paraoxibensoesyrepropylester, paratoluolsulfonsyremetylester, paratoluolsulfon- syreetylester och sulfosalicylsyra	fria
222: 2	Apoteksvaror, — — — — —	
	<i>Anmärkning till Avd. XI.</i>	
	2. Vid tulltaxering av till denna avdelning hän- förliga varor, tillverkade helt eller delvis av till nr 400 hänförligt garn, skall sådant garn likställas med garn av ull.	

dels ock förklara, att de nya bestämmelserna skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Wærneman.
